

عنوان مقاله:

بررسی کهن الگوی آنیما و آنیموس در فرهاد و شیرین وحشی بافقی

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی مطالعات زبان، ادبیات و فرهنگ (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

رقیه میرمرادی - دانشجوی کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه زابل

علیرضا محمودی - استادیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه زابل

خلاصه مقاله:

آنیمایم و آنیموس دو کهن الگوی مهم هستند که توسط یونگ مطرح شدند کهن الگوها برآمده از ناخودآگاه جمعی هستند آنیمای روان زنانه مرد و آنیموس روان مردانه زن است که آنیمای تحت تاثیر مادر و بالعکس آنیموس تحت تاثیر پدر فراقنی میشود این کهن الگوها حاصل تجارب نژادی مرد و زن در طول صدها هزار سال زندگی بایکدیگر بوده است و در ناخودآگاه انسان به یادگار مانده است و تحت تاثیر اجتماع و زندگی میتواند دچار تغییر و تحول شود، همچنین باتوجه به شرایط گاهی به صورت مثبت و گاهی به صورت منفی به نمود درمی آید، در این پژوهش سعی شده است تا بازتاب کهن الگویی آنیمایم و آنیموس در داستان فرهاد و شیرین وحشی بافقی مورد بررسی قرارگیرد. نتایج این پژوهش نشان میدهد که داستان فرهاد و شیرین تجلیگاه این دو کهن الگوست آنیمایم به صورت منفی و مثبت و هم به صورت نمادهایی چون گل، ابر، باران، باد، باغ، کوه به نمود درآمده است، اما آنیموس سایه شوم خود را گسترده است و بیشتر به صورت منفی و مخرب به نمود درآمده است.

کلمات کلیدی:

یونگ، ناخودآگاه جمعی، کهن الگو، آنیمایم، آنیموس، فرهاد و شیرین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/824210>

